

[Industriministeren]

flere kasser kan have en interesse i at foretage denne kanalisering kollektivt. Når vi får diskuteret dette problem til bunds, får vi det nok afdramatiseret ganske betydeligt.

Jeg forstod på hr. Lawaetz, at han mente, vi var på vej ud i en udvikling, hvor forsikringssekskaberne og pensionskasserne ville forsvinde. Det er der ikke noget der tyder på i de statistikker, jeg hidtil er kommet i besiddelse af, og jeg tror, det er en meget dramatisk udlægning af en udvikling, som ser ud til fortsat at ville foregå på en sådan måde, at disse kasser bevarer deres opgaver og bevarer deres placering i samfundet.

Hr. Rahbæk Møller stillede et konkret spørgsmål, som han ikke mente hidtil at have fået besvaret tilfredstillende, om EFs første livsforsikringsdirektiv. Jeg kan på ny bekræfte – hvad der også fremgår af svaret og vil fremgå af et nyt svar, der er bedt om i erhvervsudvalget – at det ikke er tilladeligt at udstede et sådant pålæg, som hr. Rahbæk Møller efterspørger. Det er også baggrunden for, at det, der var tale om i forrige runde, var et forsøg på at nå frem til en aftale.

Hr. Alfred Hansen spørger mig, om der findes en undersøgelse af de enkelte selskabers investeringer i aktiv kapital. Nej, det gør der ikke. Men der findes som sagt en af flere kasser og selskaber udtrykt positiv interesse for, at disse muligheder foreligger; også derfor kommer de nu til at foreligge.

Hr. Alfred Hansen spurgte om årsagen til, at man ikke fik en aftale. Årsagen er meget enkel: der opnåedes ikke enighed om en sådan aftale.

Endelig siger hr. Alfred Hansen, at det, der nu foreligger, er forbrugerfjendsk. Jeg har svært ved at se, at det skulle være forbrugerfjendsk at anbefale selskaber, hvis deres medlemmer stemmer for det ved at ændre vedtægterne, at foretage investeringer, der er med til at sikre, at den pension, medlemmerne til sin tid skal have, bevarer sin realværdi, fordi vi har et erhvervsliv, der fungerer.

Det er i al stilfærdighed tankegangen bag lovforslaget. Der skal frygtelig mange andre ting til – det er jeg meget enig både med hr. Ellemann-Jensen og hr. Kjølgaard i – men det er en detalje i et sådant mønster og en detalje, som jeg har forstået hovedparten af dette ting ønsker at tage med.

Dette lovforslag minder tilsyneladende meget om ministeren selv: den ydre, glatte tilforladelighed dækker over farlige hensigter. Det har vi set demonstreret ved ministerens meget udglattende bemærkninger om, at der skal ske en afdramatisering, og at ingen har påstået, at der kunne være negative virkninger af det.

Jeg mener ellers, det fremgik af mit første indlæg, hr. minister, at vi ser en fare for negative virkninger, hvis der sker de ændringer i strukturen på penge- og kapitalmarkedet, som kan blive følgen, hvis lovforslaget kommer igennem i den form, hvori det foreligger. Og når ministeren hæfter sig ved, at ingen direkte har sagt, at de vil stemme imod lovforslaget, må jeg tilføje, at det for venstres vedkommende så sandelig afhænger af, hvilken udformning lovforslaget har, når vi er færdige med udvalgsbehandlingen.

Jeg må fastholde, at det, der er problemet, ikke er mangelen på risikovillig kapital, men mangelen på opgaver, som kan tiltrække risikovillig kapital. Ministeren tager Industriplan 87 til indtægt og peger på, at man dér også søger nye måder at kanalisere f. eks. aktiekapital på. Ja men i denne industriplan sker det jo netop i sammenhæng med en politik, der tilstræber at forbedre erhvervenes indtjeningsevne. Det er en politik, som regeringen også har påstået den vil føre, men som vi hidtil ikke har set regeringen føre.

Derfor kan man sige, at dette lovforslag kan være inderlig overflødigt, så længe regeringen ikke foretager den opfølgning i den øvrige økonomiske politik; ja, forslaget kan måske ligefrem være farligt, hvis det skaber nogle forventninger, som ikke indfries, og hvis disse frustrationer så fører til tvangsordninger i retning af det, som man måtte diskutere sidste år.

Ministeren understreger også, at man med disse fællesinstitutioner sandelig ikke ønsker nye pengeinstitutter. Ja men sådan som bemærkningerne er udformet, er det noget i retning af nye pengeinstitutter, man får. Jeg kunne da spørge ministeren, om han også forestiller sig, at der skal være offentlige repræsentanter dér eller i pensionskassernes ledelse eller i fagforeningernes ledelse; det var måske en virkelig god idé at få offentlige repræsentanter dér ud fra ideen om, hvor det er, for samfundsøkonomien vigtige beslutninger bliver taget.

Ellemann-Jensen (V):